

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/194/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208215
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314208215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudcom JUDr. Michalom Mravcom v právnej veci navrhovateľa PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava proti odporcovi E. E., X.. XX.X.XXXX, Č. XXX v konaní o zaplatenie 212,45 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 9.4.2014, doručeným súdu dňa 2.9.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 212,45 € spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 23.9.2008 až do zaplatenia a náhrady trov konania titulom súdneho poplatku za návrh a titulom právneho zastúpenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 7.9.2006 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000052690, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 697,27 €. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporca zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 38,74 € v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou 22. splátky úveru, do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru odporca zaplatil napokon 697,32 €. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškani s úhradou splátky č. 19 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ uplatnil právo veriteľa a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Odporca mal zaplatiť sumu neuhradených splátok vo výške 697,32 € dňa 22.9.2008. Túto sumu uhradil čiastočne len vo výške 484,87 €. Navrhovateľ si zároveň uplatnil úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania (23.9.2008).

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 19.10.2015. Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), pretože uvedený spor je drobným sporom. Rozsudok verejne vyhlásil bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania, ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 8C/194/2014, najmä návrhom navrhovateľa čl. 1 a nasl., žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvou o revolvingovom úvere čl. 2, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere čl. 3, oznámením o schválení úveru čl. 4, kartou klienta čl. 5, výpisom z OR čl. 7, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania čl.

18, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania čl. 20, oznámením súdu čl. 24, odpoveďou čl. 27.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 7.9.2006 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000052690, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške 697,27 € (21 006 Sk), ktorý sa odporca zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 38,74 € (1 167 Sk), splatných 24. dňa v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 24.10.2006, posledná splátka sa mala stať splatnou dňa 24.9.2009. Odporca z úveru skutočne čerpal sumu 697,27 €. Nakoľko bol odporca podľa tvrdenia navrhovateľa s úhradou splátky č. 19 v omeškaní viac ako tri mesiace, žalobca uplatnil svoje právo v zmysle § 565 OZ a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Toto tvrdenie však navrhovateľ nepreukázal. Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru ku dňu rozhodovania nedoručil. Tvrdil, že neuhradené splátky úveru sa stali splatnými dňa 22.9.2008, z čoho možno vyvodiť, že prvým dňom, kedy si navrhovateľ mohol uplatniť svoj nárok voči odporcovi na súde, bol deň 23.9.2008, od ktorého aj uplatňuje úrok z omeškania. Z karty klienta na čl. 5 spisu ďalej vyplýva zoznam jednotlivých splátok, ktoré odporca skutočne uhradil. Z tohto listinného dôkazu vyplýva, že odporca zaplatil spolu 1 182,19 €, pričom má ešte zaplatiť 212,45 €.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 634/1992 Zb.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák. č. 250/2007 Z. z.“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, ktorou navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 258/2001 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných zmluvných dojednaní. Súd vychádzal aj z toho, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 23a zák.č. 634/1992 Zb.) sú spotrebiteľskými zmluvami aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, a že právny vzťah medzi účastníkmi založený

predmetnou zmluvou je nevyhnutné posudzovať podľa predpisov občianskeho práva. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V tejto súvislosti súd ďalej poukazuje na to, že pri uzatváraní zmluvy navrhovateľ ako dodávateľ konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ takto nekonal, je preto nepochybné, že zmluva je svojim charakterom zmluvou spotrebiteľskou, teda je preto potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Vyššie citované ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní.

Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnúť na premlčanie *ex offio*, teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal

možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

Premičanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premičaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov. Žalobca využil svoje právo veriteľa a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 14.6.2009, čo znamená že v tento deň sa stali splatnými aj splátky, ktoré sa mali stať splatnými až po tomto dátume. Vychádzajúc z uvedeného dátumu, žalobca si mohol uplatniť svoj nárok na súde už dňa 23.9.2008, pričom dňa 23.9.2011 uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Súd pritom poukazuje na to, že aj v prípade, že by k okamžitému zosplatneniu nedošlo, z dôvodu konečnej splatnosti úveru, ktorá mala nastať dňa 24.9.2009, by začala plynúť premlčacia doba dňa 25.9.2009 a uplynula by dňa 25.9.2012. Žalobca podal žalobu na súde dňa 2.9.2014, teda v čase, keď bol celý jeho nárok zo zmluvy o revolvingovom úvere premlčaný. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa, na túto skutočnosť prihliadol, dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov a BSO Združenie na ochranu spotrebiteľa (čl. 18, 20) považuje za potrebné poukázať na to, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 21, 24). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinné od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).